

ΠΙΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

ΑΥΤΟ

Χρειάζομαι μεταμόσχευση
εγκεφάλου.

Προβάροντας φίλημα
στο χέρι μου.

Το αποκλειστικό δικό
μου ξεσκονόπανο.

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Να θυμηθώ να ΜΗ σκαλίσω τη μύτη μου.

Τι είπε το γραμματόσημο
στον φάκελο;

ΜΟΥ ΘΑ

Η αηδιαστική σούπα
λαχανικών του μπαμπά.

ΛΕΜΕ

ΤΡΕΛΑΝΟΥΝ

ΕΔΩ ΓΕΛΑΜΕ!

Τα παράξενα μαλλιά
της Μάντι.

ΦΩΤΙΑ!
ΦΩΤΙΑ!

Ο μπαμπάς καίει
το πρωινό.

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Αυτοί οι γονείς μου θα με τρελάνουν**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: *My parents are driving me crazy*

Από τις Εκδόσεις Award Publications, Αγγλία 2015

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Pete Johnson

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σοφία Γρηγορίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Nikalas Catlow

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Pete Johnson, 2014

© Award Publications, 2015

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3407-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3408-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΠΙΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

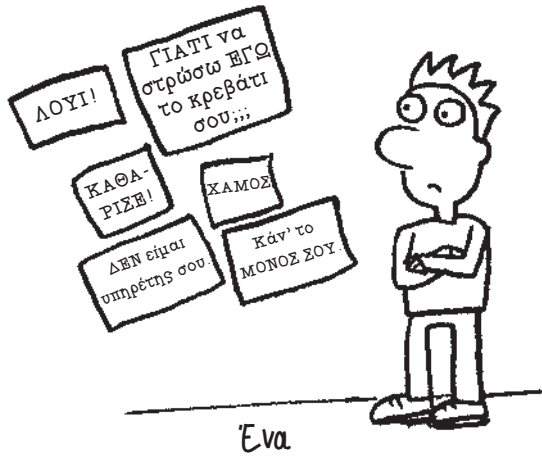
ΑΥΤΟΙ
ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ
ΜΟΥ ΘΑ
ΛΕΜΕ
ΤΡΕΛΑΝΟΥΝ

Μετάφραση: Σοφία Γρηγορίου

Στην ανιψιά μου, τη Ζόι,
που εύχεται ο Λούι να πήγαινε στο σχολείο της.

Ο μπαμπάς φέρεται σκατένια

Δευτέρα 18 Νοεμβρίου

4.30 μ.μ.

Οι τοίχοι του δωματίου μου έχουν δεχτεί επίθεση από μια συμμορία Post-it. Μιλάμε για πράγματα θρασύτατα, όπως...

ΛΟΥΙ, ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΡΩΣΩ ΕΓΩ ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΣΟΥ ΣΗΜΕΡΑ; ΠΟΣΗ ΩΡΑ ΘΑ ΣΟΥ ΠΑΡΕΙ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΕΙΣ ΕΣΥ;

ΛΟΥΙ, ΜΗΝ ΑΦΗΝΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΩΜΑ ΣΟΥ ΣΤΑ ΜΑΥΡΑ ΤΟΥ ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΩ, ΚΑΝ' ΤΟ ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ.

ΛΟΥΙ, ΝΑ ΚΑΤΕΒΑΖΕΙΣ ΤΙΣ ΚΟΥΠΙΕΣ ΣΟΥ ΚΑΤΩ. ΜΗΝ ΤΙΣ ΠΑΡΑΤΑΣ ΣΤΟ ΠΕΡΒΑΖΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΘΥΡΟΥ ΝΑ ΤΙΣ ΠΑΡΩ ΕΓΩ.

«Ο μπαμπάς έκανε ακριβώς το ίδιο και στο δικό μου δωμάτιο», κλαψούρισε ο Έλιοτ, ο κοντοστούπης αδελφός μου. «Λες και δεν είναι δικό μου πια».

Κοίτα, η μαμά συχνά περνούσε από το δωμάτιό μου για λίγο καθαρισματάκι. Και δεν είχα κανένα πρόβλημα. Για την ακρίβεια, ήταν χαρά μου να την αφήνω να συγυρίζει το δωμάτιό μου όποτε το επιθυμούσε.

Μετά όμως ο μπαμπάς έχασε τη δουλειά του και στη μαμά προσφέρθηκε μια θέση πλήρους ωραρίου στο μεσιτικό γραφείο. Οπότε αποφάσισαν να αλλάξουν θέσεις.

Σήμερα είναι η πρώτη ημέρα του μπαμπά στο σπίτι. Λοιπόν, έκανε μια πραγματικά απαίσια αρχή. Το πιστεύεις ότι δεν μπήκε καν στον κόπο να μαζέψει τις βρόμικες κούπες μου; Μιλάμε για μεγάλη τεμπελιά. Το μόνο που έκανε ήταν να γκρινιάζει και να κολλήσει παντού υπεροπτικά σημειώματα.

«Όταν αντίκρισα το δωμάτιό μου, θύμωσα τόσο», είπε ο Έλιοτ, «που κατέβηκα κάτω και του φώναξα: “Μπαμπά, φέρεσαι σκατένια!”».

«Αποκλείεται!»

«Δηλαδή, ήθελα, αλλά σκέφτηκα να σε περιμένω».

Κούνησα καταφατικά το κεφάλι μου και είπα: «Αποκλείεται να είναι υγιές για τα ευεπηρεάστα νεαρά μυαλά μας να εκτίθενται σε τέτοια αυταρχικότητα. Πραγματικά, ο μπαμπάς είναι πολύ τυχερός που δεν τηλεφώνησα στον Συνήγορο του Παιδιού. Αλλά κάποιος πρέ-

πει να τον σταματήσει, και θα το κάνω εγώ – αφού πρώτα καθαρίσω το δωμάτιό μου».

Ο Έλιοτ έμεινε με το στόμα ανοιχτό.

«Όχι, πρέπει να υπακούσουμε τα Post-it». Έπειτα, με μια δυνατή κίνηση, σήκωσα τα βουνά από πράγματα που ήταν πεσμένα στο πάτωμα και τα πέταξα όλα κάτω από το κρεβάτι μου. Ο Έλιοτ χαχάνισε. Ύστερα όρμησα και ξεκόλλησα όλα τα σημειώματα του μπαμπά και τα πέταξα κι αυτά κάτω από το κρεβάτι.

Ο Έλιοτ κόντευε να πέσει κάτω από τα γέλια τώρα.

«Ωραία, και τώρα σειρά του μπαμπά», είπα.

«Ναι, πάμε να τον κανονίσουμε», είπε ανυπόμονα ο Έλιοτ.

Κατεβήκαμε μαζί με βήμα αποφασιστικό.

Ο μπαμπάς σκούπιζε με έναν σικαμερό ενθουσιασμό, πρακτικά εμβολίζοντας την ηλεκτρική σκούπα σε κάθε γωνία. Μα όταν μας είδε έσβησε τη σκούπα και είπε: «Το σκούπισμα είναι πιο κουραστικό απ' ό,τι φαίνεται. Έχει πλάκα όμως. Λοιπόν, πώς πάει;».

«Χάλια», είπα. Ο Έλιοτ κι εγώ στεκόμασταν πολύ σοβαροί δεξιά κι αριστερά του.

«Τι τρέχει;» είπε ο μπαμπάς χαμογελώντας. Είχε ένα τρελό κέφι από το πρωί, όταν μιλούσε ασταμάτητα για το πόσο τυχερός ήταν που δραπετεύε από τα γρανάζα της καθημερινότητας. Καθόλου δε μου άρεσε που θα του διέλυα την ψευδαίσθηση. Αλλά κάποια πράγματα έπρεπε να ειπωθούν.

«Πώς θα σου φαινόταν, μπαμπά», ρώτησα, «αν ερχόμουν και γέμιζα με Post-it το δωμάτιό σου;»

«Μα δε σας ζητάω να καθαρίσετε το δωμάτιό μου», απάντησε. «Και απλώς κόλλησα μερικές φιλικές επισημάνσεις...»

«Φιλικές...;» επαναλάβαμε ο Έλιοι και εγώ δύσπιστα.

«Απλώς αναρωτιόμουν, παιδιά», είπε ο μπαμπάς, «αν θα θέλατε να συμβάλλετε περισσότερο στην καθαριότητα των δωματίων σας».

Το σκέφτηκα για μια στιγμή. «Όχι, δε θα θέλαμε».

«Α, μα τώρα έρχεται το ενδιαφέρον», είπε.

«Πολύ αμφιβάλλω», μουρμούρισα.

«Μέχρι τώρα, δεν είχατε τον κατάλληλο εξοπλισμό».

«Μπαμπά, δεν είμαστε στον στρατό», είπα.

«Τώρα όμως τον έχετε». Μας έδωσε δυο γιγάντια πράσινα ξεσκονόπανα σε μέγεθος μαξιλαροθήκης. «Αυτά τα ξεσκονόπανα είναι ολοδικά σας, σας τα χαρίζω», χαμογέλασε διάπλατα.

«Αλήθεια», μουρμούρισα.

«Βεβαίως. Βγήκα και τα αγόρασα ειδικά για εσάς».

Μερικοί μπαμπάδες πλημμυρίζουν τα παιδιά τους με ηλεκτρονικά παιχνίδια, κόμικς και εισιτήρια για ποδοσφαιρικούς αγώνες – ο δικός μου μας αγοράζει ξεσκονόπανα.

«Οπότε τώρα τίποτα δε σας εμποδίζει να ξεκινήσετε», χαμογέλασε πλατιά.

«Η μαμά ποτέ δε μας ζήτησε να ξεσκονίσουμε», είπε ο Έλιοι.

«Τώρα όμως η μαμά σας έγινε μέλος του εργατικού δυναμικού πλήρους απασχόλησης, οπότε υπεύθυνος για το σπίτι είμαι εγώ – και θα κάνω τα πράγματα λίγο διαφορετικά από εκείνη. Και αποφάσισα ότι θα είναι δική σας προσωπική ευθύνη να διατηρείτε τα δωμάτιά σας καθαρά και τακτοποιημένα. Ωστόσο θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας για βοήθεια και συμβουλές».

«Μας κακομαθαίνεις», μουρμούρισα.

«Πιστεύω ότι θα γίνουμε σπουδαία ομάδα», είπε.

Όταν επέστρεψε στην ηλεκτρική σκούπα, ο Έλιοι κοίταξε το άγνωστο αντικείμενο που κρατούσε στο χέρι του. «Τι θα κάνουμε με αυτό;»

«Θα το χάσουμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Μην ανησυχείς, θα τα έχει ξεκάσει όλα σε κάνα δυο μέρες», είπα.

7.05 μ.μ.

Κανονικά ο μπαμπάς θα γυρνούσε σκουντουφλώντας σπίτι κατά τις έξι, θα βούλιαζε στον καναπέ με το λάπτοπ να ισορροπεί στα γόνατά του, συνεχίζοντας να κάνει πράγματα για τη δουλειά. Και αφού έτρωγε, θα τον έπαιρνε ο ύπνος μπροστά στην τηλεόραση, συνήθως με ανοιχτό το στόμα.

Απόψε όμως έφτιαξε στη μαμά ένα φλιτζάνι τσάι σέρνοντας τις παντόφλες του. Μα η μαμά δεν μπορούσε να

ξαπλώσει στον καναπέ, ούτε να μιλήσει για τη μέρα της. Παραήταν απασχολημένη να τριγυρνά και να θαυμάζει όλα όσα είχε κάνει σήμερα ο μπαμπάς.

«Παιδιά, δείτε πόσο καθαρά είναι τα τζάμια», είπε.

«Οκέι, τα βλέπουμε», είπα. «Τώρα τι γίνεται».

Ύστερα η μαμά κάθισε στο τραπέζι της κουζίνας λέγοντας πόσο υπέροχο ήταν να βρίσκει έτοιμο το φαγητό της έτσι για αλλαγή!

«Λοιπόν, από δω και πέρα, η κουζίνα είναι ο τομέας μου, το μικρό μου βασίλειο», ανακοίνωσε ο μπαμπάς.

«Θέλω να τα αφήσεις όλα πάνω μου, Τζέσικα, εντάξει;»

«Καμία αντίρρηση από εμένα», είπε η μαμά.

Τότε ο μπαμπάς έφερε τη χορτόσουπά του και σέρβιρε γενναϊόδωρες μερίδες. «Φάτε όσο θέλετε», είπε. «Μαγείρεψα αρκετή και για δεύτερο πιάτο».

«Μπλιαχ», τσίριξε ο Έλιοτ φτύνοντας την πρώτη του μπουκιά σε όλο το τραπέζι.

«Έπρεπε να φέρω ομπρέλα», πετάχτηκα.

«Έλιοτ, δεν είναι τρόπος αυτός να φέρεσαι στο τραπέζι», είπε η μαμά.

«Μα είναι αν...» πήγε να πει.

«Ούτε κιχ», τον διέκοψε άγρια η μαμά.

«Δε νομίζω ότι πέτυχα τη γεύση», είπε ο μπαμπάς.

«Ποια γεύση;» μουρμούρισα στον Έλιοτ. Δεν είχε καμία γεύση εκτός από ποδαρίλα.

«Φάτε, παιδιά», είπε η μαμά. «Είναι θαυμάσια χορταστικό».

Ο Έλιωτ μου ψιθύρισε: «Θα προτιμούσα να φάω τις μύξες μου από το να φάω έστω και άλλη μία μπουκιά της σούπας του μπαμπά».

«Ξέρεις κάτι;» του ψιθύρισα κι εγώ, «νομίζω ότι κι εγώ θα προτιμούσα να φάω τις μύξες σου».

7.15 μ.μ.

«Εγώ θα τον απέλυα τον μπαμπά», μόλις μου ανακοίνωσε ο Έλιωτ.

«Έπειτα από μία μέρα;»

«Ναι, είναι άθλιος. Το ήξερα ότι θα ήταν. Οι μπαμπάδες δεν είναι φτιαγμένοι να κάνουν τις μαμάδες».

ΕΔΩ ΓΕΛΑΜΕ!

**ΧΑ
ΧΑΧΑ**

Τι γίνεται όταν **ΑΠΟΛΥΕΤΑΙ**
ο **ΜΠΑΜΠΑΣ** σου;

Ο μπαμπάς μου πλέον περνάει όλη του την
ημέρα στο σπίτι και μας έχει **ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ**.
ΜΑΓΕΙΡΕΥΕΙ φαγητά που **ΔΕΝ ΤΡΩΓΟΝΤΑΙ**,
μπερδεύει τα άπλυτα ρούχα και έχει
την απαίτηση να καθαρίζω το δωμάτιό μου
ΜΟΝΟΣ ΜΟΥ. Δε μαζεύει καν
τις λερωμένες κούπες μου!

Και το χειρότερο απ' όλα; Αποφάσισε
ότι είμαι ο καινούριος **ΚΟΛΛΗΤΟΣ** του
και μου **ΜΙΛΑΕΙ ΑΚΑΤΑΠΑΥΣΤΑ**.

Πρέπει να τον σταματήσω,
αλλά **ΠΩΣ**;

**Ακόμα πιο
αστείο!**

**Ακόμα πιο
αηδιαστικό!**

Από 9 ετών

ISBN: 978-618-01-3407-0

9 786180 134070

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 23176